

עמ:

עין משפט
נר מצוה

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

מסורת הש"ס

א ואלא אמרין גלי דעתי
דלא גבר וסקני כיון שלא
רצו להתוב השטר
כדמחלין על הגלות
בשקאי כמו שבכוש
בשאר שטרות שכל
בריאוס הרי"ב ג [אלא]
במחשיתו לומר קום לה
שיחה בוגרת בצמצא
ש ג והכא איסורא הוא
ריבאי ג ד דאמיט ספק
כשמואל וביק דהוא
פליגא דאמיט רב אבי
ספק חלמודא כרב ורב
איש ג שיהא בוני
שיחה בוגרת בצמצא
האשה כלומר איצ להביא
ראיה שהם משתו
שהלכה עמי למרה"ו
דאין לחוש וכו' תוס'
הרא"ש.

מוסף תוספות

א ואלא אמרין גלי דעתי
דלא גבר וסקני כיון שלא
רצו להתוב השטר
כדמחלין על הגלות
בשקאי כמו שבכוש
בשאר שטרות שכל
בריאוס הרי"ב ג [אלא]
במחשיתו לומר קום לה
שיחה בוגרת בצמצא
ש ג והכא איסורא הוא
ריבאי ג ד דאמיט ספק
כשמואל וביק דהוא
פליגא דאמיט רב אבי
ספק חלמודא כרב ורב
איש ג שיהא בוני
שיחה בוגרת בצמצא
האשה כלומר איצ להביא
ראיה שהם משתו
שהלכה עמי למרה"ו
דאין לחוש וכו' תוס'
הרא"ש.

מי מוליא מיד מי הכותב נכסיו לחתום ולה שייך כלום דקרי'ל
(כ"ב דף קמ"ו): כשכיר מרע שאין מתנו מתנה אם עמד דגלי דעתי
מדלא שייך מידי דלמא מתנת מיתה היה ולא כריא היה מתנו מתנה
ועשיו הוא אומר שכר מרע היינו והן אומרים כריא היה מי מוליא
נכסיו מיד מי: הוא מוליא מיד.
אם עמדו והחזיקו נכסיו ואין לרין
להביא ראיה שהיה שכיב ואפילו הוא
כריא עכשיו כשעת חזרה לא אמרין
מדהשתא כריא עיקרל כשעת
מתנה נמי כריא: רבי נתן אומר
אם כריא הוא. עכשיו כשעת חזרה
עליו להביא ראיה ואי לא מייתי
מחזיקין ליה כי השתא והיינו כריב:
ושמואל דאמר כריב יעקב. דלא
אזיל דמר השתא אלא אמרין שם
כשעת מתנה שכיב מרע היה: הסס
כו. וכיון דספיקא הוא אמרין העמד
ממון על חוקה שהיה מחזוק בעת
קודם מתנה זו שהיה ספק: מי
איכא למימר העמד הנוף על חוקה.
ותהו נערה. וימא דמשלש שית אין
ד'זה לא חוקה נערות ולא חוקה נכרות
שהיוס היא עומדת להשתנות: מי
מקפא נפשה מחוקה. כלומר כי
מספקין לה כנערה מי מספקין לה
מחזוקת כריב נערות כיום משלש
שית: כמחששו. והוא דקמיני הרי
היא בוגרת לפנינו כמחששו לאביה
לומר כר נגדתי מחמתו: כולי
עלמא כייני לה. קפידא הוא דקמיני
עליה ואמר לכל תלמידים נגדתי
הכמה בקך קטן שיראים לקמן על
החמסם ולהמיר כפי אשת כותיה
והאי מדרבנן כייני ליה. חכמה
בקבא רבה שפכו לו חכמה יתירה
וסומן על בינתו להמיר ספק ולומר
מדהשתא בוגרת כנערה נמי בוגרת:
אפאי קפיד. האי רב כמחששו
קאמר והאי דענד עובדא כותיה
כמחששו פליגי והאי כשפין כמחששו
ענד עובדא: מתנ"י אינו לרין
להביא ראיה לא על האשה. שהיא
מיוחסת שכר ונדקוק כשנשאה: ולא
על הכניס. כדמוקי בגמרא כקטנים
וכרוכים אחריה דמחוקת אמן הן
ואין לרבים עליהם ע"י דנים: מביא
ראיה על הכניס. שהיו בני אותה
אשה: ואין לרין להביא ראיה על
האשה. שהיתה מיוחסת לפי שכר
שנדקו אחריה כשנשאה כאן: מביא
ראיה על האשה. שהיא מיוחסת
ואינו מביא ראיה על הכניס שהרי
כרוכין אחריה: מסא ואלו בני.
שאין כאן שום הוכחה מביא ראיה על
האשה שהיא מיוחסת ועל הכניס
שמאותה אשה היו: גמ' וכולן.
דקמי מתניתין א"צ להביא ראיה על
הכניס: כדכרוכין אחריה. נדקבין
אלנה: ס"ד נשאפי אשה כדמינת

וא"ת כיון דמנא דהוא מוליא
כ"ב דף קמ"ו): כשכיר מרע שאין מתנו מתנה אם עמד דגלי דעתי
מדלא שייך מידי דלמא מתנת מיתה היה ולא כריא היה מתנו מתנה
ועשיו הוא אומר שכר מרע היינו והן אומרים כריא היה מי מוליא
נכסיו מיד מי: הוא מוליא מיד.
אם עמדו והחזיקו נכסיו ואין לרין
להביא ראיה שהיה שכיב ואפילו הוא
כריא עכשיו כשעת חזרה לא אמרין
מדהשתא כריא עיקרל כשעת
מתנה נמי כריא: רבי נתן אומר
אם כריא הוא. עכשיו כשעת חזרה
עליו להביא ראיה ואי לא מייתי
מחזיקין ליה כי השתא והיינו כריב:
ושמואל דאמר כריב יעקב. דלא
אזיל דמר השתא אלא אמרין שם
כשעת מתנה שכיב מרע היה: הסס
כו. וכיון דספיקא הוא אמרין העמד
ממון על חוקה שהיה מחזוק בעת
קודם מתנה זו שהיה ספק: מי
איכא למימר העמד הנוף על חוקה.
ותהו נערה. וימא דמשלש שית אין
ד'זה לא חוקה נערות ולא חוקה נכרות
שהיוס היא עומדת להשתנות: מי
מקפא נפשה מחוקה. כלומר כי
מספקין לה כנערה מי מספקין לה
מחזוקת כריב נערות כיום משלש
שית: כמחששו. והוא דקמיני הרי
היא בוגרת לפנינו כמחששו לאביה
לומר כר נגדתי מחמתו: כולי
עלמא כייני לה. קפידא הוא דקמיני
עליה ואמר לכל תלמידים נגדתי
הכמה בקך קטן שיראים לקמן על
החמסם ולהמיר כפי אשת כותיה
והאי מדרבנן כייני ליה. חכמה
בקבא רבה שפכו לו חכמה יתירה
וסומן על בינתו להמיר ספק ולומר
מדהשתא בוגרת כנערה נמי בוגרת:
אפאי קפיד. האי רב כמחששו
קאמר והאי דענד עובדא כותיה
כמחששו פליגי והאי כשפין כמחששו
ענד עובדא: מתנ"י אינו לרין
להביא ראיה לא על האשה. שהיא
מיוחסת שכר ונדקוק כשנשאה: ולא
על הכניס. כדמוקי בגמרא כקטנים
וכרוכים אחריה דמחוקת אמן הן
ואין לרבים עליהם ע"י דנים: מביא
ראיה על הכניס. שהיו בני אותה
אשה: ואין לרין להביא ראיה על
האשה. שהיתה מיוחסת לפי שכר
שנדקו אחריה כשנשאה כאן: מביא
ראיה על האשה. שהיא מיוחסת
ואינו מביא ראיה על הכניס שהרי
כרוכין אחריה: מסא ואלו בני.
שאין כאן שום הוכחה מביא ראיה על
האשה שהיא מיוחסת ועל הכניס
שמאותה אשה היו: גמ' וכולן.
דקמי מתניתין א"צ להביא ראיה על
הכניס: כדכרוכין אחריה. נדקבין
אלנה: ס"ד נשאפי אשה כדמינת

וא"ת כיון דמנא דהוא מוליא
כ"ב דף קמ"ו): כשכיר מרע שאין מתנו מתנה אם עמד דגלי דעתי
מדלא שייך מידי דלמא מתנת מיתה היה ולא כריא היה מתנו מתנה
ועשיו הוא אומר שכר מרע היינו והן אומרים כריא היה מי מוליא
נכסיו מיד מי: הוא מוליא מיד.
אם עמדו והחזיקו נכסיו ואין לרין
להביא ראיה שהיה שכיב ואפילו הוא
כריא עכשיו כשעת חזרה לא אמרין
מדהשתא כריא עיקרל כשעת
מתנה נמי כריא: רבי נתן אומר
אם כריא הוא. עכשיו כשעת חזרה
עליו להביא ראיה ואי לא מייתי
מחזיקין ליה כי השתא והיינו כריב:
ושמואל דאמר כריב יעקב. דלא
אזיל דמר השתא אלא אמרין שם
כשעת מתנה שכיב מרע היה: הסס
כו. וכיון דספיקא הוא אמרין העמד
ממון על חוקה שהיה מחזוק בעת
קודם מתנה זו שהיה ספק: מי
איכא למימר העמד הנוף על חוקה.
ותהו נערה. וימא דמשלש שית אין
ד'זה לא חוקה נערות ולא חוקה נכרות
שהיוס היא עומדת להשתנות: מי
מקפא נפשה מחוקה. כלומר כי
מספקין לה כנערה מי מספקין לה
מחזוקת כריב נערות כיום משלש
שית: כמחששו. והוא דקמיני הרי
היא בוגרת לפנינו כמחששו לאביה
לומר כר נגדתי מחמתו: כולי
עלמא כייני לה. קפידא הוא דקמיני
עליה ואמר לכל תלמידים נגדתי
הכמה בקך קטן שיראים לקמן על
החמסם ולהמיר כפי אשת כותיה
והאי מדרבנן כייני ליה. חכמה
בקבא רבה שפכו לו חכמה יתירה
וסומן על בינתו להמיר ספק ולומר
מדהשתא בוגרת כנערה נמי בוגרת:
אפאי קפיד. האי רב כמחששו
קאמר והאי דענד עובדא כותיה
כמחששו פליגי והאי כשפין כמחששו
ענד עובדא: מתנ"י אינו לרין
להביא ראיה לא על האשה. שהיא
מיוחסת שכר ונדקוק כשנשאה: ולא
על הכניס. כדמוקי בגמרא כקטנים
וכרוכים אחריה דמחוקת אמן הן
ואין לרבים עליהם ע"י דנים: מביא
ראיה על הכניס. שהיו בני אותה
אשה: ואין לרין להביא ראיה על
האשה. שהיתה מיוחסת לפי שכר
שנדקו אחריה כשנשאה כאן: מביא
ראיה על האשה. שהיא מיוחסת
ואינו מביא ראיה על הכניס שהרי
כרוכין אחריה: מסא ואלו בני.
שאין כאן שום הוכחה מביא ראיה על
האשה שהיא מיוחסת ועל הכניס
שמאותה אשה היו: גמ' וכולן.
דקמי מתניתין א"צ להביא ראיה על
הכניס: כדכרוכין אחריה. נדקבין
אלנה: ס"ד נשאפי אשה כדמינת

וא"ת כיון דמנא דהוא מוליא
כ"ב דף קמ"ו): כשכיר מרע שאין מתנו מתנה אם עמד דגלי דעתי
מדלא שייך מידי דלמא מתנת מיתה היה ולא כריא היה מתנו מתנה
ועשיו הוא אומר שכר מרע היינו והן אומרים כריא היה מי מוליא
נכסיו מיד מי: הוא מוליא מיד.
אם עמדו והחזיקו נכסיו ואין לרין
להביא ראיה שהיה שכיב ואפילו הוא
כריא עכשיו כשעת חזרה לא אמרין
מדהשתא כריא עיקרל כשעת
מתנה נמי כריא: רבי נתן אומר
אם כריא הוא. עכשיו כשעת חזרה
עליו להביא ראיה ואי לא מייתי
מחזיקין ליה כי השתא והיינו כריב:
ושמואל דאמר כריב יעקב. דלא
אזיל דמר השתא אלא אמרין שם
כשעת מתנה שכיב מרע היה: הסס
כו. וכיון דספיקא הוא אמרין העמד
ממון על חוקה שהיה מחזוק בעת
קודם מתנה זו שהיה ספק: מי
איכא למימר העמד הנוף על חוקה.
ותהו נערה. וימא דמשלש שית אין
ד'זה לא חוקה נערות ולא חוקה נכרות
שהיוס היא עומדת להשתנות: מי
מקפא נפשה מחוקה. כלומר כי
מספקין לה כנערה מי מספקין לה
מחזוקת כריב נערות כיום משלש
שית: כמחששו. והוא דקמיני הרי
היא בוגרת לפנינו כמחששו לאביה
לומר כר נגדתי מחמתו: כולי
עלמא כייני לה. קפידא הוא דקמיני
עליה ואמר לכל תלמידים נגדתי
הכמה בקך קטן שיראים לקמן על
החמסם ולהמיר כפי אשת כותיה
והאי מדרבנן כייני ליה. חכמה
בקבא רבה שפכו לו חכמה יתירה
וסומן על בינתו להמיר ספק ולומר
מדהשתא בוגרת כנערה נמי בוגרת:
אפאי קפיד. האי רב כמחששו
קאמר והאי דענד עובדא כותיה
כמחששו פליגי והאי כשפין כמחששו
ענד עובדא: מתנ"י אינו לרין
להביא ראיה לא על האשה. שהיא
מיוחסת שכר ונדקוק כשנשאה: ולא
על הכניס. כדמוקי בגמרא כקטנים
וכרוכים אחריה דמחוקת אמן הן
ואין לרבים עליהם ע"י דנים: מביא
ראיה על הכניס. שהיו בני אותה
אשה: ואין לרין להביא ראיה על
האשה. שהיתה מיוחסת לפי שכר
שנדקו אחריה כשנשאה כאן: מביא
ראיה על האשה. שהיא מיוחסת
ואינו מביא ראיה על הכניס שהרי
כרוכין אחריה: מסא ואלו בני.
שאין כאן שום הוכחה מביא ראיה על
האשה שהיא מיוחסת ועל הכניס
שמאותה אשה היו: גמ' וכולן.
דקמי מתניתין א"צ להביא ראיה על
הכניס: כדכרוכין אחריה. נדקבין
אלנה: ס"ד נשאפי אשה כדמינת

יה ית שמחאן דהא דהסדן לשון רב"י וכו' רב"ש שם.